Ερωτήματα για την αμαρτία (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Οκτωβρίου, 2016

Πώς θ' απαλλαγούμε από τις αμαρτωλές συνήθειες;

Όπως το φίδι δεν μπορεί να αποβάλει το παλαιό του δέρμα, αν δεν περάσει από στενή τρύπα, έτσι κι εμείς δεν μπορούμε να αποβάλουμε τις αμαρτωλές συνήθειες, το ένδυμα του παλαιού ανθρώπου (βλ. Εφ. 4:22), αν δεν περάσουμε από τον**στενό και γεμάτο δυσκολίες δρόμο της εγκράτειας και της αυτοθυσίας**.

Πότε αμαρτάνουμε με τα λόγια;

Αμαρτάνουμε, όταν τα λόγια μας εναντιώνονται στην πίστη, την ευσέβεια, την αγάπη, τη δικαιοσύνη και, γενικά, το νόμο του Θεού. Δυστυχώς, καθημερινά όλοι κάνουμε σφάλματα με τα λόγια, σφάλματα που τα θεωρούμε ασήμαντα. Ωστόσο, όπως βεβαίωσε ο Χριστός, «***οι άνθρωποι, για κάθε ανώφελο λόγο που θα πουν, θα λογοδοτήσουν την ημέρα της Κρίσεως***» (Ματθ. 12:36). Και αν λογοδοτήσουν για τα ανώφελα λόγια, πολύ περισσότερο για τα άνομα, όπως είναι οι βλασφημίες, οι επικρίσεις, τα ψεύδη, οι συκοφαντίες, οι προσβολές, οι αισχρολογίες, οι όρκοι, οι κομπασμοί. Όλα αυτά διώχνουν από την καρδιά του ανθρώπου το φόβο του Θεού και την ευλάβεια. Γι' αυτό λέει ο **άγιος Ιάκωβος**: «*Όποιος από σας νομίζει πως είναι ευλαβής, αλλά δεν βάζει χαλινάρι στη γλώσσα του, αυτός εξαπατάει τον εαυτό του, και η ευλάβειά του είναι μάταιη*» (1:26)

Ποια αμαρτήματα είναι θανάσιμα;

Αν και όλα τα αμαρτήματα είναι αίτια ψυχικού θανάτου, αφού**μας απομακρύνουν από τον Θεό, την πηγή της ζωής**, υπάρχουν οχτώ αμαρτήματα, τα πιο βαριά, που, σύμφωνα με τους πατέρες, είναι τα κατεξοχήν θανάσιμα. Πρόκειται για τα αμαρτήματα που αντιστοιχούν και οφείλονται στα πάθη της **γαστριμαργίας**, της **πορνείας**, της **φιλαργυρίας**, της **λύπης**, της **οργής**, της **ακηδίας**, της **κενοδοξίας** και της **υπερηφάνειας**.

Τα θανάσιμα αμαρτήματα, ωστόσο, δεν περιορίζονται σ' αυτά. Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Εκκλησίας, θανάσιμο είναι κάθε αμάρτημα που διαπράττουμε μετά τη βάπτισή μας και σε ώριμη ηλικία, παραβαίνοντας συνειδητά και εκούσια ρητή εντολή του Θεού. Σε τέτοιο αμάρτημα αναφέρεται ο **ευαγγελιστής Ιωάννης**, όταν γράφει: «*Υπάρχει αμαρτία που οδηγεί στο θάνατο… Κάθε άδικη πράξη είναι αμαρτία· υπάρχουν, όμως, αμαρτίες που δεν οδηγούν στο θάνατο*» (Α' Ιω. 5:16-17).

Ποιο θάνατο εννοεί; Όχι, βέβαια, τον σωματικό και πρόσκαιρο, αλλά τον ψυχικό και αιώνιο, δηλαδή τη στέρηση της βασιλείας των ουρανών. «*Μην έχετε αυταπάτες*», μας προειδοποιεί ο **απόστολος Παύλος**· «*στη βασιλεία του Θεού δεν θα έχουν θέση ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε θηλυπρεπείς ούτε αρσενοκοίτες ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες ούτε μέθυσοι ούτε υβριστές ούτε άρπαγες*» (Α' Κορ. 6;9-10).

Υπάρχει αμαρτία από άγνοια;

Αμαρτία από άγνοια υπάρχει, όταν κανείς ενεργεί αντίθετα στο νόμο του Θεού χωρίς να το γνωρίζει. Αυτό, βέβαια, σπάνια μπορεί να δικαιολογηθεί, επειδή**η γνώση του θείου νόμου είναι απαραίτητο καθήκον κάθε χριστιανού**. Η άγνοια, την οποία ο **όσιος Μάρκος ο ασκητής** ονομάζει γίγαντα του διαβόλου, οφείλεται συνήθως σε αμέλεια του ανθρώπου, που δεν φροντίζει με ευσεβή ζήλο να μάθει το θέλημα του Κυρίου. Άλλοτε, πάλι, αποφεύγει να το μάθει, επειδή φοβάται ότι αυτό δεν ευνοεί την εκπλήρωση των επιθυμιών και των παθών του. Προτιμάει, λοιπόν, να το αγνοεί και να λέει, σύμφωνα με τον **Ιώβ**, στον Κύριο: «*Άσε με ήσυχο! Δεν θέλω να γνωρίσω τις εντολές Σου*» (Ιώβ 21:14). Βλέπετε, «*κάθε άνθρωπος που πράττει έργα φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται στο φως, γιατί φοβάται μήπως φανούν και κριθούν τα έργα του*» (Ιω. 3:20).

Η θελληματική αυτή άγνοια είναι βαρύ αμάρτημα, γιατί δείχνει περιφρόνηση στον άγιο νόμο του Θεού και κακή προαίρεση. Υπάρχουν, βέβαια, και σπάνιες περιπτώσεις περίπλοκων πνευματικών προβλημάτων ή ηθικών διλημμάτων, κατά τις οποίες ο άνθρωπος δεν μπορεί να διακρίνει πώς πρέπει να ενεργήσει, για να μην παραβεί τον θείο νόμο. Τότε, για να μην πέσει άθελά του σε σφάλμα,**οφείλει να συμβουλεύεται διακριτικούς πνευματικούς πατέρες**, που έχουν πείρα και σοφία, και ν' ακολουθεί τις παραινέσεις τους.

(Από το βιλίο: Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), "Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών". Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερωτήσεις 5, 93, 94, 130)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)